

den saaledes, at vi nu endelig kunne faa Sagen i Orden.

la Cour: Der har været talt om Ejendomsskylden omtrent, som var den en Formueskat. Det har vist aldrig været Meningen, da Ministeriet Sehested og Landstingets Flertal i Fjor tiltraadte Forslaget om Ejendomsskyld, at gøre den til en saadan, men jeg synes, at den efter den Maade, hvorpaa Ministeriet og Folketinget har behandlet Forslaget i Aar, lidt faar Karakteren af en saadan. Grundskattsystemet er jo kendt saa at sige i alle Stater, og det er i og for sig sundt, fordi det lægger Skatten over paa Grunden, paa den Genstand, der giver Indtægten, og derved fritager en stor Del af Befolkningen for en tilsvarende Skattebyrde. Vi have her i vort Land et lysende Eksempel paa, hvad det vil sige, at Grunden bærer Skatterne. Dersom vi gaa til den kommunale Beskatning, se vi, at Hartkornet i Sognekommunerne bære de 61 pCt. af Kommuneskatten, altsaa bliver der en lille Del tilbage til Befolkningen at bære. Komme vi her til Kjøbenhavn, falde de 51 pCt. af Kommunaafgifterne paa Grundskatten. Derfor har man den lille Skatteprocent i Kjøbenhavn. I Købstæderne derimod, andrager Grundskatten gennemsnitlig 11 pCt. af Kommuneskatten. Derfor har man der de høje Formue- og Indkomstskatter. Det er begribeligt, at den Gang Grundejerne i Købstæderne fik Lov til at vælte en hel Del af deres Skat over paa den almindelige Befolkning, vare de villige nok dertil. Derimod er det indlysende, at naar vi nu tænke paa at lægge lidt af Grundskatten tilbage paa Grundejerne, blive de modvillige. Det er egenlig det, Lovforslaget sigter til, at give Købstæderne lidt mere Lejlighed til at beskatte Grundene, end de have i Øjeblikket. Den Grundskat, det drejer sig om, er Hartkornsskatten og Bygningsafgiften. De ere oprindelig Indkomstkildeskatter, idet man f. Eks. for at udfinde Hartkornet regnede ud, hvad Jorden kunde bringe dens Ejer i Indtægt. I Forordningen af 1802 staa der saaledes, at Arealet skal beskattes efter den Nytte, det bringer sin Ejer, altsaa det er egenlig en ren Indkomstkildebeskatning, som har været kendt i tidligere Tider. Naar den efterhaanden forandrede sig paa Grund af Udviklingen, kunne vi gaa ud fra, at det Grundlag, hvorpaa den hvilede, ikke længere var tidssvarende, og det er det, vi ere naaede til at indse. Grundskatten var ikke det, den oprindelig

var tænkt at skulle være, nemlig en Indkomstkildebeskatning af den Værdi, som Grunden kunde have for sin Ejer. Grundskatten har jo den Fordel, at Ejeren, før han gaar hen og erhverver Grunden, er kendt med de Forpligtelser, han paa-tager sig. Han er det jo egentlig ikke, der svarer denne Skat, men han indstaar for, at den kommer ud af Grunden; thi han har selvfølgelig i Forvejen ved Vurderingen af Grunden trukket den Kapital fra, som Grundskatten repræsenterer. Vi staa altsaa med en Grundskat, som ikke længere er svarende til, hvad der var den oprindelige Tanke i den, og da derfor Ministeriet Sehested i Fjor kom og foreslog baade i statslig og kommunal Retning en ny Grundskat: Ejendomsskylden, trængte det til alvorlig Overvejelse, om vi ikke burde ophæve det bestaaende Skattegrundlag og indføre en hel ny Grundskat efter det foreslaaede Princip. Der blev rejst den Indvending mod den ny Ejendomsskyld, at den ikke vilde lette alle Grundejere lige meget, ja, den vilde maaske endog komme til at paalægge flere Grundejere en forøget Skattebyrde. Var det retfærdigt? vilde mange sige. Ja, jeg kan ikke se det uretfærdige deri, thi hvad er Grunden til, at Ejendommene stige i Værdi? Er det ikke meget ofte de Foretagender, som Staten eller Kommunen bekoster? Jeg ser derfor ikke rettere, end at vi, naar vi søge en ny Skattebasis, da maa blive i det Spor, som tidligere var afstukket. Vi maa blive ved Indkomstkilden, og hvorledes denne Kilde flød med Hensyn til Ejendommenes Værdi i Handel og Vandel, fik vi den klareste Oplysning om i Fjor. Vi kunne være temmelig overbeviste om, at enhver, der køber en Ejendom, beregner, hvor stor en Indtægt denne Ejendom kan give ham, og derefter bestemmer han Prisen. Det var ikke alene i statslig men ogsaa i kommunal Henseende, at denne Ejendomsskyld kunde bruges, og Landbruget kan være saa meget gladere ved at faa den, som dets kommunale Skatter paa Hartkornet stadig have været i stærk Stigen, og der ude paa Landet findes en Masse Ejendomme, som slet ikke i Forhold til den Indtægt, de give, komme til at deltage i disse Skatter. Hartkornsskatten blev fastsat paa Grundlag af Jordens Ydeevne, men naar Jorden udnyttes i Industriens Tjeneste eller til Bebyggelse eller andet sligt, faar Grunden derved ganske sikkert en langt større Ydeevne, end den har ifølge Hartkorns-